

ВІВТОРОК

Вітаннячко, мене звали Джиммі.

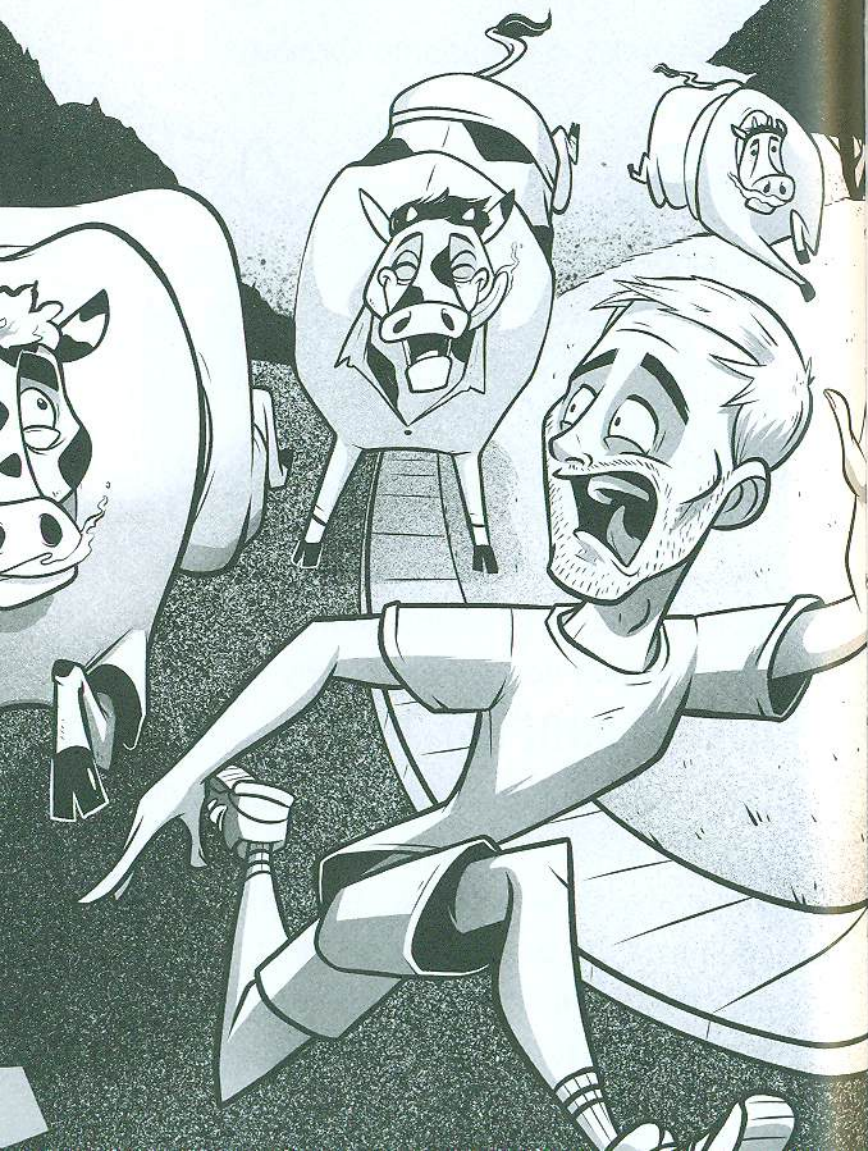
Якщо ти не читав мого попереднього щоденника — приємно познайомитися!

Ти **незворотно** прогавив купу всього

ЦІКАВЕННОГО!

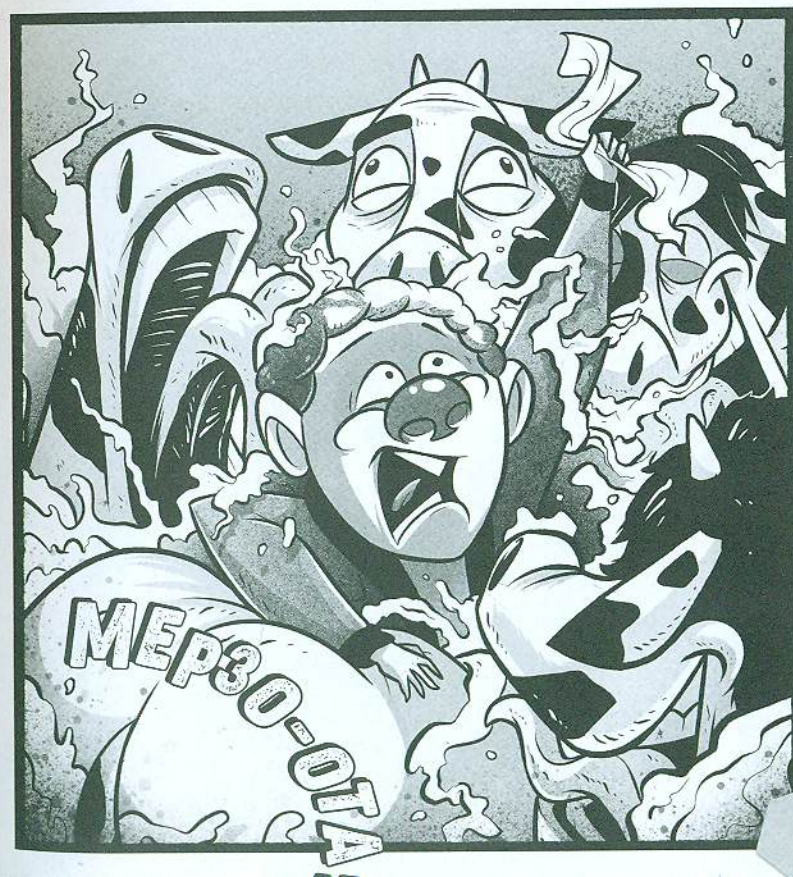
Донедавна я був **звичайнісіньким** хлопцем у **звичайнісінькому** місті Дунбургер, а цей щоденник являв собою **звичайнісінький** зошит, куди мені кортіло занотовувати свої **бомбезні** ідеї для бойовиків і присмачувати все це **чудовими** малюнками.

Так було до того, як почався
коров'ячий зомбі-апокаліпсис.

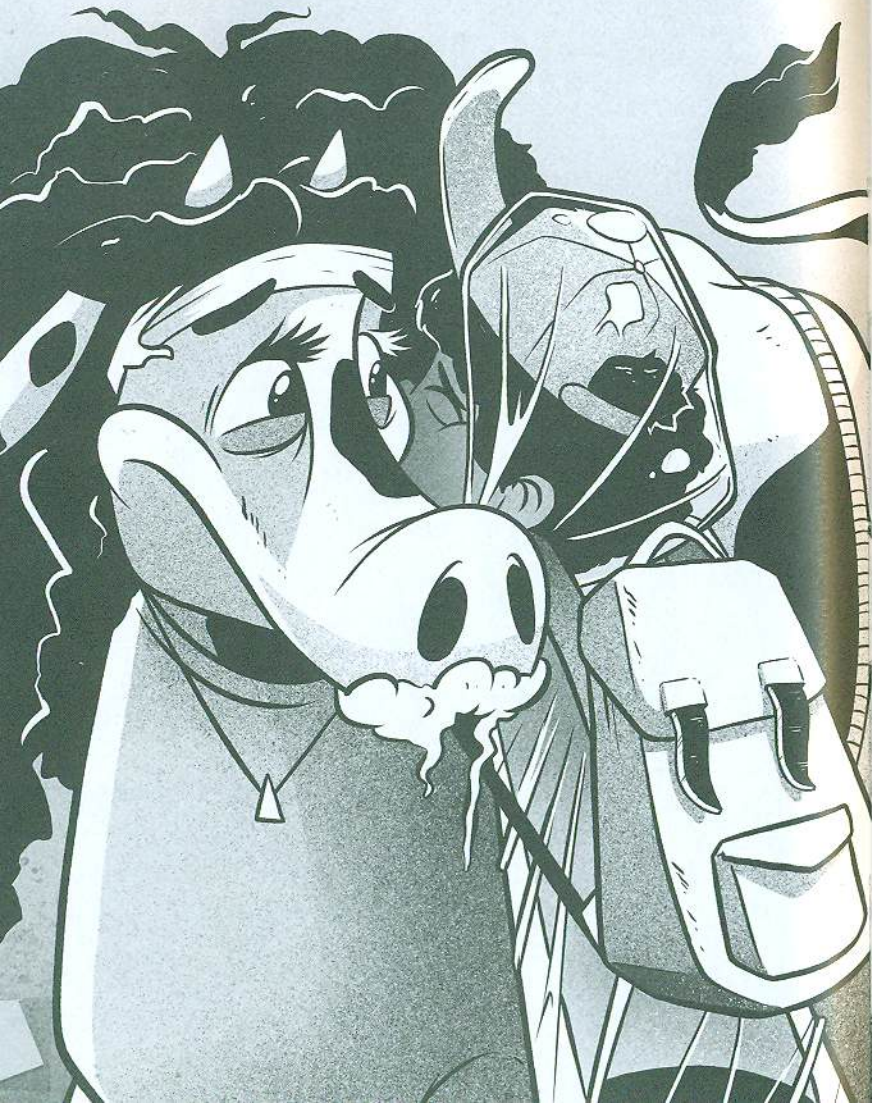

Розповім, щоб ти не пас задніх.

Шлункова інфекція, що поширилася
містом, обернула всіх дорослих
на слинявих корів. Ми назвали їх
МУ-зомбі. Якщо на тебе потрапить
їхня слина — **ГА-ДАМ!** Ти станеш
таким самим. Як Синус Піт.

До гурту **зомботварин** долучилася й моя мама, і це анітрохи **НЕ ПРИКОЛЬНО!** Мені довелося відпустити її **на вільний випас**, і зараз я дуже сумую за нею...

Загалом останні два тижні ми з друзями тільки те й робимо, що **тікаємо** від МУ-худоби та її отруйної **слини**.

Це **ДЕЙЗІ** — неабияка розумниця.

ГУЇ — наші м'язи й поціновувач усілякої бридоти.

БОББІ — старша сестра Гуї, крутіша за кубик льоду з антарктичного морозильника.

І мій ньюфаундленд **ВЕДМІДЬ** — напрочуд вірний та неймовірно здоровезний!

Гуртом ми виконали **епічну** місію з пошуку інгаляторів для Дейзі, що мали би приборкати її астму. Наша операція вимагала проникнення до дупбургерського торговельного центру, де нас очікували крутецькі веселощі...

...які перервав шкільний **харцизяка** Свен зі своїми **посіпаками**.

Відтак ми вирушили до школи, і там нас **атакували вчителі**, також обернені на зомбі! Єдиним засобом порятунку стали м'ятні драже і кола. Ось **рецепт**:

